

Lovforslag nr. L 43. Fremsat den 27. oktober 2005 af skatteministeren (Kristian Jensen)

Forslag

til

Lov om anvendelse af dobbeltbeskatningsaftale indgået mellem de danske erhvervsorganisationers kontor i Taipei og Taipeis repræsentationskontor i Danmark

§ 1. De bestemmelser, som er indeholdt i aftale af 30. august 2005 mellem de danske erhvervsorganisationers kontor i Taipei og Taipeis repræsentationskontor i Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter finder anvendelse i Danmark. Aftalen er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Lovgivningens bestemmelser om pligt til at give oplysninger til brug for danske myn-

digheder ved påligningen af skatter og afgifter finder tilsvarende anvendelse på oplysninger, som søges indhentet i medfør af den i stk. 1 nævnte aftale.

§ 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttrædelse.

Stk. 2. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Oversættelse

**AFTALE
MELLE
DE DANSKE
ERHVERVSORGANISATIONERS
KONTOR I TAIPEI
OG
TAIPEIS REPRÆSENTATIONSKONTOR
I DANMARK TIL UNDGÅELSE AF
DOBBELTBESKATNING OG
FORHINDRING AF
SKATTEUNDDRAGELSE FOR SÅ VIDT
ANGÅR INDKOMSTSKATTER**

De Danske Erhvervsorganisationers Kontor i Taipei og Taipeis Repræsentationskontor i Danmark

der ønsker at indgå en aftale til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter med henblik på at opretholde og fremme de bilaterale økonomiske og handelsmæssige forbindelser, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Personer omfattet af aftalen

Denne aftale finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i et af områderne eller i begge områder.

Artikel 2

Skatter omfattet af aftalen

1. De eksisterende skatter, på hvilke aftalen finder anvendelse, er:

- a) I det område, hvor den skattelovgivning, der administreres af det danske skatteministerium, finder anvendelse:
- (i) indkomstskatten til staten,
 - (ii) den kommunale indkomstskat,
 - (iii) den amtskommunale indkomstskat.

- b) I det område, hvor den skattelovgivning, der administreres af skatteafdelingen i finansministeriet i Taipei, finder anvendelse:

- (i) indkomstskatten på forretningsvirksomheder, og
- (ii) indkomstskatten på fysiske personer, herunder særlige tillæg, der opkræves i forbindelse hermed.

2. Aftalen finder også anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for aftalens undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for de eksisterende skatter. Områdernes kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i de respektive områders skattelovgivning.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne aftale den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykket »område« betyder det område, der henvises til i artikel 2, stykke 1, litra a, eller stykke 1, litra b, alt efter sammenhængen, og udtrykkene »det andet område« og »områder« skal forstås i overensstemmelse hermed,
- b) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer,
- c) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person,
- d) udtrykket »foretagende« finder anvendelse på drift af enhver form for erhvervsvirksomhed,
- e) udtrykkene »foretagende i et område« og »foretagende i det andet område« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i et område, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i det andet område,
- f) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes

- des af et foretagende i et område, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i det andet område,
- g) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
- (i) i det område, hvor den skattelovgivning, der administreres af det danske skatteministerium, finder anvendelse: Told- og Skattestyrelsen,
 - (ii) i det område, hvor den skattelovgivning, der administreres af skatteafdelingen i finansministeriet i Taipei, finder anvendelse: Generaldirektøren for skatteafdelingen eller dennes befuldmægtigede repræsentant,
- h) udtrykket »erhvervsvirksomhed« indbefatter udøvelse af liberalt erhverv og anden virksomhed af selvstændig karakter.

2. Ved et områdes anvendelse af aftalen til hver en tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i dette områdes lovgivning vedrørende de skatter, som aftalen finder anvendelse på, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i dette område, går forud for den betydning, dette udtryk er tillagt andre steder i dette områdes lovgivning.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne aftale betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i et område,« enhver person som i henhold til lovgivningen i dette område er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted, registrering, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også en myndighed, der administrerer et område og enhver dertil hørende underafdeling eller lokal myndighed.

2. Ved anvendelsen af denne aftale anses en person ikke for at være hjemmehørende i et område, hvis denne person kun er skattepligtig til dette område for så vidt angår indkomst fra kilder i dette område. Dette stykke finder ikke anvendelse på fysiske personer, som er hjemmehørende i det område, der er nævnt i artikel 2, stykke 1, litra b, så længe fysiske personer, som er hjemmehørende dér, kun er skattepligtige for så vidt angår indkomst fra kilder i dette område.

3. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge områder, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) Han skal anses for kun at være hjemmehørende i det område, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge områder, skal han anses for at være hjemmehørende i det område, hvormed han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser).
- b) Hvis det ikke kan afgøres, i hvilket område han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af områderne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i det område, hvor han sædvanligvis har ophold.
- c) Hvis han sædvanligvis har ophold i begge områder, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i det område, hvor han er statsborger i henhold til dette områdes lovgivning.
- d) Hvis han er statsborger som nævnt ovenfor under litra c i begge områder, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal områdernes kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

4. En juridisk person, en fond eller anden enhed, som er etableret i et område i henhold til dette områdes lovgivning med det formål at stille pensioner og andre lignende ydelser til rådighed for fysiske personer, og som generelt er fritaget for beskatning i dette område, skal ved anvendelse af aftalen anses for at være hjemmehørende i dette område.

5. Hvis en juridisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge områder, skal den anses for kun at være hjemmehørende i det område, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne aftale betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes,
- b) en filial,
- c) et kontor,
- d) en fabrik,
- e) et værksted,
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis det varer mere end 6 måneder.

4. Et foretagende i et område anses for at have fast driftssted i det andet område hvis:

- a) en installation eller borerig eller skib, som anvendes ved efterforskning af naturforekomster, er i drift i mere end seks måneder,
- b) foretagendet udfører tilsynsopgaver i mere end seks måneder i forbindelse med et bygge-, anlægs- eller installationsarbejde, som finder sted i det andet område,
- c) foretagendet leverer tjenesteydelser, herunder konsulentbistand, ved hjælp af ansatte eller andet personale eller personer engageret af foretagendet til det pågældende formål, men kun når sådan virksomhed på den samme opgave eller anden opgave i forbindelse hermed varer i en periode eller i perioder, der sammenlagt udgør mindst seks måneder inden for en 12-månedersperiode.

5. Ved beregningen af varigheden af virksomhed som omhandlet i stykke 3 og stykke 4 skal perioder, hvor virksomhed udøves i et område af et foretagende, som er forbundet med et andet foretagende, medregnes i den periode, hvor det andet foretagendet udøver virksomhed, hvis den førstnævnte virksomhed har forbindelse med virksomhed udøvet i det andet område af det sidstnævnte foretagende. Det er en forudsætning, at perioder, hvor to eller flere forbundne foretagender udøver virksomhed samtidig, kun medregnes én gang. Et foretagende anses for at være forbundet med et andet foretagende, hvis det ene direkte eller indirekte kontrolleres af det andet, eller hvis de begge direkte eller indirekte kontrolleres af tredjemand.

6. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel omfatter udtrykket »fast driftssted« ikke:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet,

- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering,
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende,
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet,
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller afhjælpende karakter for foretagendet,
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i litra a - e nævnte former for virksomhed, forudsat at det faste forretningsstedets samlede virksomhed som resultat af denne kombination er af forberedende eller afhjælpende karakter.

7. Hvis en person, som ikke er en sådan uafhængig repræsentant som omhandlet i stykke 8, handler på et foretagendes vegne, og denne person i et område har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, skal dette foretagende uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 anses for at have et fast driftssted i dette område med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 6, som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

8. Et foretagende anses ikke for at have et fast driftssted i et område, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i dette område gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

9. Den omstændighed at et selskab, der er hjemmehørende i et område, kontrollerer eller kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i det andet område, eller som driver erhvervsvirksomhed i dette anden område (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), medfører ikke i sig selv, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst som en person, der er hjemmehørende i et område, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), som er beliggende i det andet område, kan beskattes i dette andet område.

2. Udtrykket »fast ejendom« har den betydning, som det har i lovgivningen i det område, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket indbefatter i alle tilfælde tilhører til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe, både og fly anses ikke for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller enhver anden form for benyttelse af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i et område, kan kun beskattes i dette område, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i det andet område gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i det andet område, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Hvis et foretagende i et område driver erhvervsvirksomhed i det andet område gennem et der beliggende fast driftssted, skal der, medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, i hvert område til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændigt frie for-

hold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved opgørelsen af et fast driftssteds fortjeneste kan der foretages fradrag for omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i det område, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andre steder.

4. Hvis det har været sædvane i et område at opgøre den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, forhindrer intet i stykke 2 dette område i at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den valgte fordelingsmetode skal dog være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste kan henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, opgøres efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. Hvis fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne aftale, berøres bestemmelserne i disse andre artikler ikke af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibs- og luftfart

1. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i et område ved drift af skibe og fly i international trafik, kan kun beskattes i dette område.

2. Ved anvendelsen af denne artikel indbefatter fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik

- a) fortjeneste ved udlejning af skibe eller fly bemanded (time-charter eller voyage-charter) eller ubemanded (bareboat-charter), og
- b) fortjeneste ved brug, rådighedsstilling eller udlejning af containere (herunder anhængere og lignende udstyr til transport af containere)

ner), som anvendes til transport af varer eller gods,
når sådan udlejning henholdsvis sådan brug, rådhedsstillelse eller udlejning har nær tilknytning til drift af skibe eller fly i international trafik.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

4. Hvis foretagender fra forskellige jurisdiktioner er gået sammen om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i konsortiet, som ejes af et foretagende i et område.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. Hvis

- a) et foretagende i et område direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i det andet område, eller
 - b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i et område som et foretagende i det andet område,
- og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Hvis et område til et foretagendes fortjeneste i dette område medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i det andet område er blevet beskattet af i dette andet område, og den således medregnede for tjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i det førstnævnte område, hvis vilkårene, der er af talt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender,

skal dette andet område foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne aftale, og områdernes kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i et område, til en person, der er hjemmehørende i det andet område, kan beskattes i dette andet område.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i det område, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i dette område, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i det andet område, må den således pålignede skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af udbyttet.

Områdernes kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier eller andre rettigheder, som ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i det område, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i et område, driver erhvervsvirksomhed i det andet område, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den aktiebestedelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Hvis et selskab, som er hjemmehørende i et område, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra det andet område, må dette andet område

ikke pålign nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i dette andet område, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted, der er beliggende i dette andet område, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra dette andet område.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra et område og betales til en person, der er hjemmehørende i det andet område, kan beskattes i dette andet område.

2. Sådanne renter kan dog også beskattes i det område, hvorfra den hidrører og i henhold til lovgivningen i dette område, men hvis den retmæssige ejer af renten er hjemmehørende i det andet område, må den således pålagte skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af renterne.

Områdernes kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 kan der ikke opkræves skat af renter, hvis den retmæssige ejer er en offentlig institution (herunder en centralbank) i et område eller et organ (herunder en finansiell institution), som ejes eller kontrolleres af en myndighed, der administrerer et område.

4. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af offentlige gældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agibeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Morarenter ved for sen betaling anses ikke for renter efter denne artikel.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i et område, driver erhvervs-

virksomhed i det andet område, hvorfra renterne hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

6. Renter anses for at hidrøre fra et område, når de betales af en person, der er hjemmehørende i dette område. Hvis den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i et område eller ikke, har et fast driftssted i et område i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renten er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted, anses sådanne renter for at hidrøre fra det område, hvor det faste driftssted er beliggende.

7. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler renter, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne, set i forhold til den gældsfordring for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i henhold til lovgivningen i hver af områderne under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne aftale.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra et område og betales til en person, der er hjemmehørende i det andet område, kan beskattes i dette andet område.

2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i det område, hvorfra de hidrører og i henhold til lovgivningen i dette område, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i det andet område, må den således pålagte skat ikke overstige 10 pct. af af royaltybeløbet brutto.

Områdernes kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at an-

vende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer. Medmindre bestemmelserne i artikel 16 medfører andet, omfatter udtrykket »royalties« også betalinger af enhver art for anvendelsen af eller retten til at anvende en persons navn, billede eller andre tilsvarende rettigheder, der knytter sig til en person, såvel som film eller bånd med optrædende kunstnere eller sportsfolk anvendt til udsendelse i radio eller fjernsyn.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i et område, driver erhvervsvirksomhed i det andet område, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Royalties anses for at hidrøre fra et område, når de betales af en person, der er hjemmehørende i dette område. Hvis den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i et område eller ikke, har et fast driftssted i et område i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted, anses sådanne royalties for at hidrøre fra det område, hvor det faste driftssted er beliggende.

6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet, set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes henholdt lovgivningen i hver af områderne under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne aftale.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i et område, erhverver ved afhændelse af fast ejendom som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i det andet område, kan beskattes i dette andet område.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i et område har i det andet område, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), kan beskattes i dette andet område.

3. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i et område ved afhændelse af skibe eller fly, som anvendes i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i dette område.

4. Fortjeneste, der oppebæres af en person, som er hjemmehørende i et område, ved afhændelse af aktier, hvis værdi for mere end 50 percents vedkommende direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom beliggende i det andet område, kan beskattes i dette andet område.

5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end de, der er nævnt i stykke 1, 2, 3 og 4, kan kun beskattes i det område, hvor afhænderen er hjemmehørende.

6. Hvis foretagender fra forskellige jurisdiktioner er gået sammen om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i stykke 3 kun anvendelse på den del af kapitalgevinsten, som svarer til den andel i konsortiet, som ejes af et foretagende i et område.

Artikel 14

Personligt arbejde i ansættelsesforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 15, 17 og 18 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i et område, for personligt arbejde, kun beskattes i dette område, medmindre arbejdet er udført i det andet område. Er arbejdet udført der, kan sådant vederlag beskattes i dette andet område.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i et område, for personligt arbejde udført i det andet område, kun beskattes i det førstnævnte område, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den andet område i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i det førstnævnte område, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i det andet område.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i et område, beskattes i dette område.

Artikel 15

Bestyrelses honorarer

Bestyrelses honorarer og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i et område, i hans egenskab af medlem af bestyrelse for et selskab, der er hjemmehørende i det andet område, kan beskattes i dette andet område.

Artikel 16

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 7 og 14 kan indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i et område, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner eller musiker eller som sportsudøver, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i det andet område, beskattes i dette andet område.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, som udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7 og 14, beskattes i det område, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse på indkomst, der oppebæres ved virksomhed, som udøves i et område af kunstnere eller sportsudøvere, hvis besøget i dette område helt eller i det væsentlige er støttet af offentlige midler fra det ene eller begge områder eller en dertil hørende underafdeling eller lokal myndighed. I sådanne tilfælde kan indkomsten kun beskattes i det område, hvor kunstneren eller sportsudøveren er hjemmehørende.

Artikel 17

Pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger

1. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i et område, modtager efter den sociale sikringslovgivning i det andet område eller efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af dette andet område eller en dertil hørende underafdeling eller lokal myndighed, kan beskattes i dette andet område.

2. Medmindre bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og artikel 18, stykke 2, medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, der hidrører fra et område og udbetales til en person, der er hjemmehørende i det andet område, hvad enten dette sker for tidligere tjenesteydelser eller ikke, kun beskattes i dette andet område. Sådanne pensioner og andre lignende vederlag kan dog beskattes i det førstnævnte område, hvis

- a) bidrag indbetalt af modtageren til pensionsordningen blev fratrukket i modtagerens skattepligtige indkomst i det førstnævnte område efter lovgivningen i dette område, eller
- b) bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke var skattepligtig indkomst for modtageren i det førstnævnte område efter lovgivningen i dette område.

3. Pensioner anses for at hidrøre fra et område, hvis de udbetales af en pensionskasse eller anden tilsvarende institution, der udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelse, når en sådan pensionskasse eller anden tilsvarende institution er oprettet, skattemæssigt anerkendt og kontrolleret i henhold til lovgivningen i dette område.

Artikel 18

Offentligt hverv

1.
 - a) Gage, løn og andre lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en myndighed, som administrerer et område, eller en dertil hørende underafdeling eller lokal myndighed, til en fysisk person for udførelse af hverv for sådanne myndigheder, kan kun beskattes i dette område.
 - b) Sådan gage, løn eller lignende vederlag kan dog kun beskattes i det andet område, hvis hvervet er udført i dette område, og den pågældende er en i dette område hjemmehørende person, som:
 - (i) er statsborger i dette område i henhold til gældende lov i dette område, eller
 - (ii) ikke blev hjemmehørende i dette område alene med det formål at udføre hvervet.
2.
 - a) Enhver pension, som udbetales af en myndighed, som administrerer et område, eller en dertil hørende underafdeling eller lokal myndighed, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for sådanne myndigheder, kan kun beskattes i dette område.
 - b) En sådan pension kan dog kun beskattes i det andet område, hvis modtageren er hjemmehørende i og i henhold til gældende lov statsborger i dette område.

3. Bestemmelserne i artiklerne 14, 15, 16, og 17 finder anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag, og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en myndighed som omhandlet i stykke 1.

Artikel 19

Studerende

Beløb, som en studerende eller lærling, der er, eller som umiddelbart før han besøger et område, var hjemmehørende i det andet område, og som opholder sig i det førstnævnte område udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager med henblik på sit underhold, studium eller uddannelse, skal ikke beskattes i dette område under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for dette område.

Artikel 20

Andre indkomster

1. Indkomster, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i et område, og som ikke er omhandlet i de forudgående artikler i denne aftale, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i dette område.

2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis den i et område hjemmehørende modtager af sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i det andet område gennem et der beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

3. Indkomst, som ikke er omhandlet i de foregående artikler i aftalen, og som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i et område, fra kilder i det andet område, kan uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 også beskattes i dette andet område.

Artikel 21

*Ophævelse af dobbeltbeskatning**Dobbeltbeskatning skal undgås således:*

1. For så vidt angår det område, hvor den skattelovgivning, der administreres af det danske skatteministerium, finder anvendelse:

- a) Når en person, som er hjemmehørende i det område, hvor den skattelovgivning, der administreres af det danske skatteministerium, finder anvendelse, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne aftale kan beskattes i det område, hvor den skattelovgivning, der administreres af skatteafdelingen i finansministeriet i Taipei, finder anvendelse, skal det førstnævnte område indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i det andet område, medmindre bestemmelserne i litra c medfører andet.
- b) Fradraget kan dog ikke overstige den del af indkomstsatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i det andet område.

c) Når en person, som er hjemmehørende i det område, hvor den skattelovgivning, der administreres af det danske skatteministerium, finder anvendelse, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne aftale kun kan beskattes i det område, hvor den skattelovgivning, der administreres af skatteafdelingen i finansministeriet i Taipei, finder anvendelse, kan det førstnævnte område medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstkatten tillade fradraget den del af indkomstkatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra det andet område.

2. For så vidt angår det område, hvor den skattelovgivning, der administreres af skatteafdelingen i finansministeriet i Taipei, finder anvendelse:

Når en person, som er hjemmehørende i det område, hvor den skattelovgivning, der administreres af skatteafdelingen i finansministeriet i Taipei, finder anvendelse, erhverver indkomst fra det andet område hvor den skattelovgivning, der administreres af det danske skatteministerium, finder anvendelse, skal den indkomstskat, der i henhold til bestemmelserne i denne aftale er betalt i det andet område, fradrages i den skat, som pålægges denne person i det førstnævnte område. Fradraget kan dog ikke overstige den skat, som i det førstnævnte område pålægges indkomsten efter dette områdes skattelove og bestemmelser.

Artikel 22

Ikke-diskriminering

1. Personer, som er statsborgere i et område i henhold til dette områdes lovgivning, må ikke i det andet område undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som personer, der statsborgere i dette andet område i henhold til dette andet områdes lovgivning, under samme forhold, særligt med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 finder denne bestemmelse også anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i et eller begge områder.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i et område har i det andet område, må ikke være mindre fordelagtig i dette andet

område end beskatningen af foretagender i dette andet område ved udøvelse af samme virksomhed. Denne bestemmelse kan ikke fortolkes som forpligtende et område til at indrømme personer, der er hjemmehørende i det andet område, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7, eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i et område til en person, der er hjemmehørende i det andet område, ved ansættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige fortjeneste være fradragsberettigede under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i det førstnævnte område.

4. Foretagender i et område, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i det andet område, kan ikke i det førstnævnte område undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i det førstnævnte område er eller måtte blive undergivet.

5. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse på skatter, som er omfattet af denne aftale.

Artikel 23

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af et af områderne eller dem begge, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse områders interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i det område, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 22, stykke 1, for den kompetente myndighed i det område, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første under-

retning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes berettiget, og hvis myndigheden ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i det andet område med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i områdernes interne lovgivning.

3. Områdernes kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af aftalen. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i aftalen.

4. Områdernes kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, herunder gennem en fælles kommission bestående af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i henhold til de foregående stykker.

Artikel 24

Udveksling af oplysninger

1. Områdernes kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne aftale eller administrationen eller håndhævelsen af områdernes interne lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges af vegne af områderne, deres underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod aftalen. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Alle oplysninger, der modtages af et område i medfør af stykke 1, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er indhentet i henhold til dette områdes interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse eller retsforfølgning med hensyn til, klageafgørelser i forbindel-

se med de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsyn med det førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges et område en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod dette eller det andet områdes lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til dette eller det andet områdes lovgivning eller normale forvaltningspraksis,
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

4. Hvis et område anmoder om oplysninger i medfør af denne artikel, skal det andet område iværksætte de foranstaltninger, som er til rådighed for at indhente de pågældende oplysninger, uanset om dette andet område ikke måtte have behov for disse oplysninger egne skatteformål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder, medmindre begrænsningerne i stykke 3 medfører andet, bortset fra tilfælde, hvor sådanne begrænsninger ville afskære et område fra at meddele oplysninger, blot fordi dette område ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 tolkes således, at de gør det muligt for et område at afslå af meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller person, som optræder som bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en tredje person.

Artikel 25

Bistand ved inddrivelse af skatter

1. Hvert af områderne skal bestræbe sig på, som var det deres egne skatter, at inddrive enhver skat som omhandlet i artikel 2, som er pålagt af det andet område, og hvor opkrævningen

er nødvendig for at sikre, at fritagelse for eller nedsættelse af skat i medfør af denne aftale i det andet område ikke gives til personer, som ikke er berettiget til sådanne fordele.

2. Bestemmelserne i denne artikel kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges et område en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller det andet områdes lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at iværksætte foranstaltninger, som ville stride mod almene interesser (ordre public),
- c) at yde bistand, hvis det andet område ikke selv har truffet alle rimelige foranstaltninger for henholdsvis opkrævning eller sikring, som er til rådighed efter dette andet områdes lovgivning eller forvaltningspraksis,
- d) at yde bistand i tilfælde, hvor den administrative byrde for dette område klart ikke står mål med de fordele, som det andet område opnår.

Artikel 26

Begrænsning af aftalefordele

1. Uanset nogen anden bestemmelse i denne aftale gælder, at

- a) når et selskab, som er hjemmehørende i et område, hovedsageligt oppebærer sin indkomst fra kilder uden for dette område
 - (i) ved at drive bank-, finansierings- eller forsikringsvirksomhed eller lignende, eller
 - (ii) ved som hovedkvarter, koordinationscenter eller tilsvarende enhed at stille administrative tjenesteydelser andre støttefunktioner til rådighed for en gruppe selskaber, som hovedsageligt udøver virksomhed uden for det førstnævnte område, og
- b) sådan indkomst – bortset fra ved anvendelse af den metode til undgåelse af dobbeltbeskatning, som sædvanligvis anvendes af dette område – beskattes betydeligt lavere efter dette områdes lovgivning end indkomst fra tilsvarende virksomhed, som udøves inden for dette område henholdsvis ved som hovedkvarter, koordinationscenter eller tilsvarende enhed at stille administrative tjenesteydelser andre støttefunktioner til rådighed for en gruppe selskaber, som udøver virksomhed i dette område,

finder ingen af aftalens bestemmelser om fritagelse for eller nedsættelse af skat anvendelse på renter og royalties, der oppebæres af et sådant selskab.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 10, artikel 11 og artikel 12 kan et område i henhold til sin gældende lovgivning beskatte udbytter, renter og royalties, som betales af et selskab, som er hjemmehørende i dette område til et selskab, en fond eller et interessentskab eller nogen anden juridisk person, som er hjemmehørende i det andet område, når

- a) mere end 50 pct. af kapitalen eller stemmerne i selskabet, fonden eller interessentskabet eller nogen anden juridisk person, som modtager udbytterne, renterne eller royaltybeløbene, direkte eller indirekte ejes eller kontrolleres af en person eller af forbundne selskaber, fonde eller interessentskaber eller andre juridiske personer, som ikke er hjemmehørende i et af områderne eller i den Europæiske Union eller det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og
- b) udbytterne, renterne og royaltybeløbene ikke ville have været omfattet af en nedsat skattesats eller en skattefritagelse i det område, hvorfra de hidrører, i medfør af bestemmelserne i nogen dobbeltbeskatningsaftale eller anden aftale, som er indgået mellem dette område og andre områder eller jurisdiktioner, hvis de blev betalt direkte fra selskabet i det førstnævnte område til nogen person eller forbundne selskaber, fonde eller interessentskaber eller nogen anden juridisk person, som direkte eller indirekte har del i ejerskabet eller kontrollen med det selskab, til hvilket udbytterne, renterne eller royaltybeløbet bliver betalt.

3. Uanset bestemmelserne i nogen anden artikel i denne aftale er en person, som er hjemmehørende i et område, ikke berettiget til nogen form for nedsættelse af eller fritagelse for beskatning i det andet område i medfør af aftalen, hvis hovedformålet eller et af hovedformålene for en sådan person eller en anden person knyttet til denne var at opnå fordele i medfør af aftalen.

4. I denne artikel betyder udtrykket »forbundne selskaber, fonde eller interessentskaber eller andre juridiske personer« selskaber, fonde eller interessentskaber eller andre juridiske personer,

hvor de samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen, kontrollen eller kapitalen.

Artikel 27

Ikrafttræden

1. De Danske Erhvervsorganisationers Kontor i Taipei og Taipeis Repræsentationskontor i Danmark skal give hinanden skriftlig underretning om, at de juridiske betingelser for aftalens ikrafttræden er opfyldt i deres respektive områder.

2. Aftalen træder i kraft på datoen for den sidste af de i stykke 1 omhandlede underretninger, og dens bestemmelser har virkning som følger:

- a) vedrørende skatter, som er forfaldne, eller som indeholdes ved kilden, for så vidt angår indkomst krediteret eller betalbar fra og med den 1. januar i det år, som følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft,
- b) vedrørende andre skatter, for så vidt angår skattepligtsperioder, som begynder fra og med den 1 januar i det år, der følger efter det år, hvor aftalen træder i kraft.

Artikel 28

Opsigelse

Denne aftale skal forblive i kraft uden tidsbegrænsning. De Danske Erhvervsorganisationers Kontor i Taipei og Taipeis Repræsentationskon-

tor i Danmark kan dog opsige aftalen ved at give skriftlig meddelelse om opsigelsen den 30. juni eller tidligere i ethvert kalenderår, der følger efter et tidsrum på 5 år fra det år aftalen træder i kraft. I så fald ophører aftalen med at have virkning som følger:

- a) vedrørende skatter, som er forfaldne, eller som indeholdes ved kilden, for så vidt angår indkomst krediteret eller betalbar fra og med den 1. januar i det år, som følger efter det år, hvor meddelelse om opsigelse er givet,
- b) vedrørende andre skatter, for så vidt angår skattepligtsperioder, som begynder fra og med den 1 januar i det år, der følger efter det år, hvor meddelelse om opsigelse er givet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i to eksemplarer i Taipei, den 30. august 2005, på engelsk.

For De Danske Erhvervsorganisationers
Kontor i Taipei

Flemming Aggergaard

For Taipeis Repræsentationskontor
i Danmark

Frederic P. N. Chang

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er at gøre det muligt at etablere en ordening, hvorefter danske virksomheder med aktiviteter på Taiwan og taiwanesiske virksomheder med aktiviteter i Danmark stilles på samme måde, som hvis der havde eksisteret en dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Taiwan.

Danmark – og EU – følger i lighed med de fleste andre lande, herunder USA, en ét-Kinapolitik. Dette betyder, at Danmark anerkender Folkerepublikken Kina og ikke Taiwan. Et-Kinapolitikken ligger fast. Denne aftale berører ikke ét-Kinapolitikken, og aftalen kan ikke udlægges som en direkte eller indirekte ændring heraf.

Danmark har indgået en lang række dobbeltbeskatningsaftaler. Sådanne aftaler har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at både Danmark og den anden part i aftalen beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Dette sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i et område, modtager indkomst fra et andet.

Dobbeltbeskatningsaftaler fjerner de hindringer, som dobbeltbeskatningen kan medføre for udviklingen af økonomiske relationer mellem to områder. Virksomheder og personer i det ene område får herved bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i det andet, både som følge af, at dobbeltbeskatning undgås og som følge af større klarhed om de skattemæssige dispositioner. Taiwan er medlem af WTO som et særskilt toldområde. Taiwan har endvidere sin egen skattelovgivning.

Den dobbeltbeskatningsaftale, der eksisterer mellem Danmark og Folkerepublikken Kina, omfatter for Kinas vedkommende det område, hvor kinesisk skattelovgivning er gældende. Dette indebærer, at den dansk-kinesiske dobbeltbeskatningsaftale ikke omfatter de særlige administrative regioner Hong Kong og Macau. Aftalen omfatter heller ikke Taiwan. Danmark har tidligere forhandlet med Hong Kong om indgåelse af en dobbeltbeskatningsaftale. Der er dog ind-

til videre kun opnået enighed om aftaler, som omfatter indkomst ved skibs- og luftfart. Der har ikke været tilsvarende kontakter med Macau.

De økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem virksomheder i Danmark og på Taiwan er af en sådan karakter, at det vil være ønskeligt, at de skattemæssige forhold kunne reguleres på samme måde, som det ville kunne ske i en dobbeltbeskatningsaftale.

Andre lande, der ligesom Danmark anerkender Folkerepublikken Kina, har på tilsvarende måde fundet behov for at kunne regulere de skattemæssige forhold over for taiwanesiske samhandelspartnere. Disse lande har valgt den praktiske løsning, at man har ladet erhvervsorganisationer og lignende indgå aftaler med tilsvarende organisationer på Taiwan, hvorefter det er blevet gjort muligt for de pågældende landes skattemyndigheder at administrere og efterleve aftalerne på samme måde, som havde der været tale om almindelige dobbeltbeskatningsaftaler.

De første sådanne private aftaler blev indgået i 1996 mellem erhvervsorganisationer i hhv. Australien og New Zealand og tilsvarende taiwanesiske organisationer. For Europas vedkommende er der indgået aftaler mellem taiwanesiske repræsentationskontorer og henholdsvis »The Belgian Office, Taipei« (Belgien), »The Netherlands Trade and Investment Office in Taipei« (Holland), »Sveriges Exportråd« og »The British Trade and Cultural Office, Taipei« (Storbritannien).

Aftalen med den hollandske organisation blev gennemført i Holland med ikrafttrædelse i maj 2001. Aftalen med den britiske organisation er trådt i kraft med virkning fra april 2003, mens aftalen med den svenske organisation trådte i kraft ved årsskiftet 2004-2005. Aftalen med den belgiske organisation er efter det oplyste endnu ikke trådt i kraft.

Den foreliggende aftale mellem de danske erhvervsorganisationers kontor i Taipei og Taipeis repræsentationskontor i Danmark er udformet efter samme model som de almindelige dobbeltbeskatningsaftaler, idet ordlyden dog er tilpasset efter det særlige forhold, at aftalen ikke indgås mellem to stater, men mellem private organisationer. Aftalen inde-

Bilag til f. t. l. vedr. danske erhvervsorganisationers kontor i Taipei m.v.

holder således ingen omtale af kontraherende stater, men alene henvisninger til de områder, hvor dansk hhv. taiwanesisk skattelovgivning er gældende. Aftalen er heller ikke fra dansk side undertegnet af den danske regering, men af den danske aftalepartner, d.v.s. de danske erhvervsorganisationers kontor i Taipei. Tilsvarende er aftalen fra taiwanesisk side undertegnet af Taipeis repræsentationskontor i Danmark.

Det skal for fuldstændighedens skyld tilføjes, at de danske erhvervsorganisationers kontor i Taipei pr. 1. juli 2005 økonomisk og administrativt er overgået fra Export Promotion Denmark (tidligere Erhvervenes Eksportfremme Sekretariat – EES) til Udenrigsministeriet. Kontorets navn overvejes samtidig ændret fra »Danish Trade Organisations' Taipei Office« (DTO-TO) til »Trade Commission of Denmark«. Den ændrede forankring af kontoret i Taipei forventes at medføre administrative lettelser og en vis besparelse. Den anfægter på ingen måde Danmarks ét-Kinapolitik.

På det rent skatteretlige område svarer den foreliggende aftale i alt væsentligt til, hvad der ville være blevet aftalt, hvis aftalen skulle have været indgået direkte mellem Danmark og Taiwan. Aftalen indeholder regler for, hvornår Danmark hhv. Taiwan kan beskatte indkomst, som en person, der er hjemmehørende på det ene område, modtager fra kilder i det andet område. Udover regler om fordeling af beskatningsretten indeholder aftalen bestemmelser om, hvordan dobbeltbeskatning lempes, den såkaldte *metodebestemmelse*.

Lempelsesmetoden er for Danmarks vedkommende *ordinær credit*. Dette indebærer, at hvis en person eller et selskab hjemmehørende i Danmark modtager indkomst fra en kilde på Taiwan, og de taiwanesiske skattemyndigheder efter aftalen har ret til at beskatte denne indkomst, vil Danmark skulle nedsætte sin skat af indkomsten med den skat, der er betalt. Nedsættelsen kan dog ikke overstige den danske skat af den pågældende indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jfr. ligningslovens § 33.

Endvidere indeholder dobbeltbeskatningsaftalen bestemmelser om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger. Efter bestemmelserne i denne artikel skal de danske skattemyndigheder indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet til brug for de taiwanesiske skattemyndigheder. Indhentning af oplysninger sker efter reglerne i skattekontrolloven. Tilsvarende skal skattemyndighederne på Taiwan indhente oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende disse oplysninger ved skatteligningen her i landet.

Endelig indeholder aftalen bestemmelser om ikke-diskriminering, bestemmelser om løsning af tvivls spørgsmål, bestemmelser om bistand ved inddrivelse af skattekrav og om begrænsning af aftalefordele og endelig bestemmelser om ikrafttrædelse og opsigelse af aftalen.

Lovforslagets økonomiske og erhvervmæssige konsekvenser

Formålet med en dobbeltbeskatningsaftale er at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatningen kan medføre for udviklingen af økonomiske relationer over grænserne. Virksomheder og personer får herved bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i det andet område både som følge af, at dobbeltbeskatning undgås og som følge af større klarhed om de skattemæssige dispositioner.

Der er ikke holdepunkter for et mere præcist skøn over de provenumæssige konsekvenser af at den foreliggende aftale, men de må anses for at være meget begrænsede.

Lovforslagets administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for skattemyndighederne eller for borgerne.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser.

	Positive konsekvenser/mindreudgift	Negative konsekvenser/merudgift
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Meget begrænsede provenumæssige konsekvenser	
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Bedre skattemæssige betingelser for danske virksomheder, der har økonomisk samkvem med Taiwan	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen væsentlige konsekvenser	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	
Forholdet til EU-retten	Ingen EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Efter lovforslagets § 1, stk. 1, finder bestemmelserne i den aftale, der er indgået mellem de danske erhvervsorganisationers kontor i Taipei og Taipeis repræsentationskontor i Danmark, anvendelse i Danmark. Aftalen er optaget som bilag til lovforslaget, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor.

Det præciseres i stk. 2, at lovgivningens bestemmelser om pligt til at give oplysninger til brug for danske myndigheder ved påligningen af skatter og afgifter finder tilsvarende anvendelse på oplysninger, der søges indhentet i medfør af dobbeltbeskatningsaftalen. Formålet med denne bestemmelse er at sikre, at de danske skattemyndigheder kan indhente oplysninger og udveksle disse med skattemyndighederne på Taiwan i medfør af aftalens artikel 24.

Skatteministeren vil sætte loven i kraft, når aftalens betingelser for ikrafttræden er opfyldt, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2 nedenfor. Disse betingelser er, at aftalens parter skal underrette hinanden, når de nødvendige procedurer for aftalens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er endeligt vedtaget. Aftalen træder i kraft, når begge parter har givet underretning, og den finder anvendelse fra og med det næstfølgende indkomstår, jfr. aftalens artikel 27.

De enkelte artikler i dobbeltbeskatningsaftalen har følgende bestemmelser:

Artikel 1. Personer omfattet af aftalen

Aftalen omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (d.v.s. fuldt skattepligtige) i et af de to områder (Danmark eller Taiwan) eller dem begge. Typisk vil situationen være den, at en person er fuldt skattepligtig det ene sted og begrænset skattepligtig det andet af indkomster fra det førstnævnte område.

Artikel 2. Skatter omfattet af aftalen

Artiklen opregner de skatter, der er omfattet af aftalen. Alle danske indkomstskatter er omfattet. Sociale bidrag (for Danmarks vedkommende arbejdsmarkedsbidraget) er ikke omfattet af aftalen. Aftalen omfatter desuden alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter aftalens underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

Artikel 3. Almindelige definitioner

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle begreber, der anvendes i aftalen, og som overalt i aftalen har den anførte betydning. De to områder er defineret som de områder, hvor henholdsvis dansk og taiwanesisk skattelovgivning finder anvendelse. Dette indebærer for Danmarks vedkommende, at Færøerne og Grønland er udelukket fra aftalens anvendelsesområde, da dansk skattelovgivning ikke er gældende for disse dele af riget. Den danske del af Nordsøen er derimod en del af det område, hvor dansk skattelovgivning fin-

der anvendelse og er dermed omfattet af aftalens anvendelsesområde.

Udtrykket *person* omfatter en fysisk person og et selskab samt enhver anden sammenslutning af personer, mens udtrykket *selskab* omfatter enhver juridisk person eller enhver sammenslutning af personer, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person. Artiklen definerer endvidere udtrykkene *foretagende*, *foretagende i et område*, *foretagende i det andet område*, *international trafik*, *kompetent myndighed* og *erhvervsvirksomhed*.

Endvidere fastsættes i stk. 2, at medmindre andet følger af sammenhængen, skal alle udtryk, som ikke er defineret i aftalen, have den betydning, som de har i skattelovgivningen i det område, der skal anvende aftalen.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være *hjemmehørende* i et af de to områder. Udtrykket *en person, der er hjemmehørende i et område*, betyder efter stk. 1 en person, der er (fuldt) skattepligtig til det pågældende område på grund af bopæl, hjemsted, registrering, ledelsens sæde eller ethvert andet lignende kriterium. Udtrykket omfatter også en myndighed, der administrerer et område, herunder sådanne myndigheders underafdelinger eller lokale myndigheder.

Stk. 2 indeholder en særlig regel, som tager højde for det forhold, at Taiwan beskatter fysiske personer efter territorialprincippet. Dette vil sige, at fysiske personer, som er hjemmehørende på Taiwan, kun er skattepligtige til Taiwan af indkomster fra kilder dér. Det er et generelt princip i dobbeltbeskatningsaftaler, at en person ikke anses for at være hjemmehørende hos den ene eller den anden aftalepartner, hvis den pågældende person kun er skattepligtig af indkomst fra kilder dér. Anvendelse af dette princip ville medføre, at ingen fysisk person på Taiwan ville være omfattet af aftalen, og der er derfor indsat en regel om, at begrænsningen ikke gælder for fysiske personer, som er hjemmehørende på Taiwan, så længe Taiwan opret holder territorialbeskatningsprincippet for fysiske personer.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge områder efter disses interne lovgivning (»dobbelt domicil«), og stk. 3-5 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilket område den pågældende person i *aftalens forstand* i en sådan situation er hjemmehørende, idet dette er afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to områder. En person kan i aftalens for-

stand aldrig være hjemmehørende både i Danmark og på Taiwan. Han kan kun være hjemmehørende et af stederne.

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stk. 3, litra a) - d). Kriterierne anvendes i den rækkefølge, de står anført i aftalen.

For juridiske personer anvendes bestemmelsen i stk. 4 og 5. Et selskab, som ved anvendelse af kriterierne er hjemmehørende i begge områder, skal anses for at være hjemmehørende i det område, hvor den virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5. Fast driftssted

Artikel 5 fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i det ene område udøver i det andet, er af en sådan beskaffenhed, at den skal anses for at udgøre et *fast driftssted*. Er der tale om fast driftssted, vil det område, hvor det faste driftssted er beliggende, kunne beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted. Ellers er hovedreglen, at fortjeneste oppebåret af et foretagende ved erhvervsvirksomhed i det andet område kun kan beskattes i det område, hvor foretagendet er hjemmehørende, jf. artikel 7.

Udtrykket »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør efter stk. 3 dog kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 6 måneder. Efter interne danske regler udgør et bygge- og anlægsarbejde et fast driftssted allerede fra første dag. 6-månedersfristen er et gensidigt afkald på beskatning i det område, hvor arbejdet finder sted, af indkomst ved bygge- og anlægsarbejder af en begrænset varighed. Sådant indkomst kan herefter kun beskattes i det område, hvor foretagendet er hjemmehørende.

Som ovenfor nævnt vil en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes, altid udgøre et fast driftssted. Efter artikel 5, stk. 4, gælder dog, at borerigge eller skibe, der anvendes ved efterforskning efter naturforekomster - men ikke ved den efterfølgende udvinding af sådanne - kun udgør et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 6 måneder. Det samme gælder, hvis et foretagende udfører tilsynsopgaver i mere end 6 måneder i forbindelse med et bygge-, anlægs- eller installationsarbejde, som finder sted i det andet område. Et foretagende, som leverer konsulentbistand m.v., får fast driftssted i det andet område, hvis virksomheden

på den samme opgave eller anden opgave i forbindelse hermed varer i en periode eller i perioder, der sammenlagt udgør mindst 6 måneder inden for en 12-månedersperiode.

Det er ikke muligt for forbundne foretagender at omgå disse tidsrammer ved at arrangere sig sådan, at det ene foretagende arbejder i f. eks. 5 måneder, hvorefter det andet foretagende fortsætter arbejdet de følgende 5 måneder. I sådanne tilfælde lægges perioderne sammen, jf. stk. 5.

Artikel 5, stk. 6, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted, mens stk. 7 og stk. 8 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i det andet område. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant, som ikke er ansat som lønmodtager hos fuldmagtsgiveren, men som har fuldmagt til at forpligte denne, medfører ikke efter de danske skatteregler, at fuldmagtsgiveren får fast driftssted i Danmark. En sådan sælger i Danmark vil efter aftalen udgøre et fast driftssted for en taiwanesisk fuldmagtsgiver, men Danmark udnytter efter sin interne lovgivning ikke denne beskatningsret.

Endelig fastslås i stk. 9, at det forhold, at et moderselskab i det ene område har et datterselskab i det andet, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i det område, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i det område, hvor foretagendet er hjemmehørende, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i det andet område. Er dette tilfældet, kan det andet område beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågæl-

dende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Skibs- og luftfart

Fortjeneste opnået ved drift af skibe eller fly i international trafik kan efter stk. 1 kun beskattes i det område, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende. Det samme gælder efter stk. 2 fortjeneste udlejning af skibe eller fly samt ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, når sådan udlejning eller brug, rådighedsstillelse eller udlejning har nær tilknytning til drift af skibe eller fly i international trafik.

Efter stk. 3 gælder det foregående også, når rederier eller luftfartsselskaber deltager i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

I stk. 4 er der indsat en særlig bestemmelse om beskatning virksomhed, når foretagender fra forskellige jurisdiktioner er gået sammen om at drive skibe eller fly i international trafik. Bestemmelsen tager i praksis sigte på beskatningen af SAS. SAS er et konsortium bestående af et dansk, et norsk og et svensk luftfartsselskab, som hver især ejer hhv. 2/7, 2/7 og 3/7 af SAS. Stk. 4 medfører, at den del af SAS's indkomst, der svarer til den danske partners andel i SAS, nemlig 2/7, beskattes i Danmark. Resten beskattes i Norge og Sverige med hhv. 2/7 og 3/7.

Artikel 9. Forbundne foretagender

Artiklen knæsetter det såkaldte »arm's length«-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender som f.eks. et moderselskab i det ene område og et datterselskab i det andet handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to områder foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytte

Udbytter kan efter bestemmelserne i stk. 1 beskattes i det område, hvor modtageren er hjemmehørende. Udbytterne kan efter stk. 2 også beskattes i det område, som de hidrører fra, men hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i det andet område, kan det førstnævnte område højst opkræve en kilde-skat på 10 pct.

Udtrykket »udbytte« er defineret i stk. 3.

Hvis udbytter indgår i indkomsten i et fast driftssted i det område, hvorfra udbytterne udloddes, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted, skal sådanne udbytter efter stk. 4 beskattes som indkomst ved erhvervmæssig virksomhed efter bestemmelserne i artikel 7.

Et område kan efter bestemmelserne i stk. 5 ikke beskatte et selskab i det andet område af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i det førstnævnte område. Dog kan en aktionær bosiddende i det førstnævnte område naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Artikel 11. Renter

Renter kan efter stk. 1 og 2 beskattes i det område, som de hidrører fra, med op til 10 pct., hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i det anden område. Dog kan det førstnævnte område ikke beskatte renter, hvis den retmæssige ejer er en offentlig institution (herunder en centralbank) i det andet område eller et organ (herunder en finansiel institution), som ejes eller kontrolleres af en myndighed, der administrerer et område.

Begrebet »renter« defineres i stk. 4, mens stk. 5 gentager princippet fra artikel 10, stk. 4, således at renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted, beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7. Stk. 6 fastsætter, hvornår renter skal anses for at hidrøre fra en af de to områder, mens stk. 7 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 12. Royalties

Royalties kan efter stk. 1 og 2 beskattes i det område, hvorfra de udbetales, med op til 10 pct., hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i det anden område.

Begrebet »royalties« er defineret i stk. 3. Definitionen omfatter ikke leasing af udstyr. Stk. 4 indeholder en bestemmelse, som er parallel med bestemmelserne i artikel 10, stk. 4, og artikel 11, stk. 5. Stk. 5 fastsætter, hvornår royalties skal anses for at hidrøre fra et af de to områder, mens stk. 6 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 13. Kapitalgevinster

Efter stk. 1 og 2 kan fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom eller af rørlig ejendom, som udgør en del

af erhvervsformuen i et fast driftssted - eller af det faste driftssted som sådant - beskattes i det område, hvor ejendommen eller det faste driftssted er beliggende.

Fortjeneste ved afhændelse af skibe og fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan efter stk. 3 kun beskattes i det område, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende.

Efter stk. 4 kan fortjeneste ved afhændelse af aktier m.v. i selskaber, hvis aktiver for mere end 50 procents vedkommende består af fast ejendom, beskattes i det område, hvor den faste ejendom er beliggende. Alle andre formuegoder end de nævnte kan kun beskattes i det område, hvor afhænderen er hjemmehørende.

Den særlige bestemmelse i stk. 6 om fortjeneste ved afhændelse af skibe eller fly er en parallel til bestemmelserne i artikel 8, stk. 4. Bestemmelsen betyder i praksis, at reglerne i artikel 13 kun finder anvendelse for den del af SAS's indkomst, der svarer til den danske partners andel i SAS.

Artikel 14. Personligt arbejde i ansættelsesforhold

Artiklen omhandler beskattning af lønindkomst. Udfører en person, der er hjemmehørende i det ene område, lønarbejde i det andet, kan dette andet område beskatte denne lønindkomst, *medmindre* lønmodtageren højst opholder sig i det andet område i 183 dage i en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver hjemmehørende i det førstnævnte område, og lønnen ikke påhviler et fast driftssted, som en arbejdsgiver i det førstnævnte område har i det sidstnævnte område, jf. stk. 1 og stk. 2. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

En arbejdstager, som er hjemmehørende i Danmark, og som af en dansk arbejdsgiver udsendes til arbejde på Taiwan i op til 183 dage i en 12-månedersperiode, vil således ikke blive beskattet på Taiwan af sin lønindkomst optjent dér, når lønnen er betalt af den danske arbejdsgiver. Udbetales lønnen af et fast driftssted, som den danske arbejdsgiver har på Taiwan, kan lønindkomsten beskattes på Taiwan.

Efter stk. 3 kan lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik beskattes i det område, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende.

Artikel 15. Bestyrelses honorarer

Bestyrelses honorarer kan beskattes i det område, hvorfra de hidrører.

Artikel 16. Kunstnere og sportsfolk

Kunstnere og sportsfolk kan efter stk. 1 beskattes i det område, hvor de udøver deres virksomhed. Dette gælder også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren selv, jf. stk. 2. Dette vil typisk være et selskab.

Disse bestemmelser gælder dog ikke, hvis indkomsten er erhvervet i forbindelse med et besøg i det andet område, når besøget væsentligt er støttet af offentlige midler fra et af områderne eller dem begge. I sådanne tilfælde kan indkomsten kun beskattes i det område, hvor kunstneren eller sportsudøveren er hjemmehørende.

Danmark har ikke intern hjemmel til at beskatte udenlandske kunstnere på optræden i Danmark, med mindre opholdet eller arbejdet er af en sådan karakter, at der bliver tale om skattepligtigt efter de almindelige regler, jf. bemærkningerne til artikel 14.

Artikel 17. Pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger

Sociale ydelser, f.eks. sociale pensioner, kan efter stk. 1 beskattes i det område, hvorfra de udbetales. Det samme gælder andre offentlige ydelser.

Private pensioner og lignende vederlag kan efter stk. 2 som udgangspunkt kun beskattes i det område, hvor modtageren er hjemmehørende. Dette gælder, hvad enten de pågældende pensioner eller vederlag har forbindelse med tidligere ansættelsesforhold eller ej. Dog gælder, at sådanne pensioner og vederlag også kan beskattes i det område, hvorfra de udbetales, hvis dette område i opsparingsfasen har givet fradrag for indbetalinger til pensionsordningen eller givet bortselesret for arbejdsgivers indbetaling af pensionsbidrag. Det defineres i stk. 3, hvornår pensioner anses fra at hidrøre fra et område.

Det er dansk forhandlingspolitik at kunne beskatte pensioner, som udbetales fra Danmark til en modtager i udlandet. Baggrunden for de sociale pensioners vedkommende er, at disse er fastsat på et sådant niveau, at de kan rumme en almindelig dansk beskatning («bruttoficering»). For de private pensionsordningers vedkommende er baggrunden, at Danmark gennem hele opsparingsfasen har båret et skattefradrag for indbetalingerne. Dette bør modsvares af dansk beskatning ved udbetaling, uanset om pensionsbeløbene udbetales til pensionister, der er hjemmehørende i Danmark, eller til pensionister, der er hjemmehørende i udlandet.

Artikel 18. Offentlige hverv

Vederlag til offentligt ansatte beskattes efter stk. 1 som hovedregel kun i det område, hvorfra vederlaget udbetales. Sådant vederlag kan dog beskattes i det anden område, hvis arbejdet er udført dér og modtageren enten er statsborger i dette område eller ikke er blevet hjemmehørende i dette område alene for at påtage sig det pågældende hverv.

Tjenestemandspensioner kan som hovedregel kun beskattes i det område, hvorfra de udbetales, jf. stk. 2. Dog kan de kun beskattes i det andet område, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger dér.

Er der tale om vederlag i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed, anvendes bestemmelserne i artiklerne 14, 15, 16 og 17, jf. stk. 3.

Artikel 19. Studerende

Stipendier o.l. til studerende og erhvervspraktikanter beskattes i det område, hvorfra de hidrører.

Artikel 20. Andre indkomster

Indkomster, der ikke er specifikt omhandlet andre steder i aftalen, kan kun beskattes i det område, hvor modtageren er hjemmehørende, medmindre indkomsten hidrører fra kilder i det andet område.

Artikel 21. Ophævelse af dobbeltbeskatning

Artikel 21 indeholder den såkaldte *metodebestemmelse*, d.v.s. den fremgangsmåde der skal anvendes, når der konstateres tilfælde af dobbeltbeskatning.

Både Danmark og Taiwan anvender *credit-metoden* som lempelsesmetode. Hvis en person eller et selskab m.v., som er hjemmehørende i Danmark, modtager en indkomst fra en taiwanesisk kilde, og Taiwan også kan beskatte denne indkomst, skal Danmark give nedslag med det mindste af to beløb, nemlig enten den skat, der er betalt på Taiwan, eller den del af den danske skat, der falder på den taiwanesiske indkomst. Tilsvarende gælder, hvis en person eller et selskab på Taiwan modtager indkomst fra Danmark. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jf. ligningslovens § 33.

For Danmarks vedkommende gælder endvidere, at hvis en person i Danmark modtager indkomst, som efter aftalen kun kan beskattes på Taiwan, anvendes *exemption med progressionsforbehold*. Dette betyder, at den danske skat nedsættes med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den taiwanesiske skat. Imidlertid indgår indkomsten i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed - heraf ud-

trykket »progressionsforbehold«. Samme lempelsesmetode anvendes ved lempelse for udenlandsk løndkomst efter ligningslovens § 33A.

Artikel 22. Ikke-diskriminering

Efter artiklens bestemmelser må de to områder ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for fysiske og for juridiske personer. Reglen gælder også for personer, der ikke er hjemmehørende i et af de to områder. Et område er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i det andet område, de samme personlige skattemæssige fordele som følge af forsørgerpligt el. lign., som måtte blive indrømmet til en person, der er hjemmehørende i det pågældende område. Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder for de skatter, der er omfattet af aftalen.

Artikel 23. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i et af de to områder, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med aftalen. Der er herunder fastsat, at de kompetente myndigheder ved gensidig aftale skal søge at løse de vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til anvendelsen af aftalen.

Aftalen pålægger imidlertid ikke de kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis når myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men aftalen rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Artikel 24. Udveksling af oplysninger

Artiklen pålægger de to områders kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som kan forudses at være relevante for, at aftalens bestemmelser kan føres ud i livet, eller for håndhævelsen af områdernes interne lovgivning. Et område er dog ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som strider mod dette områdes lovgivning eller forvaltningspraksis, eller som vil røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser. Udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige.

Myndighederne i det ene område kan ikke afslå at indhente oplysninger til brug for myndighederne i det andet område, blot fordi man ikke selv har behov for de pågældende oplysninger til egne skattemæssige formål. Man kan heller ikke afslå at indhente oplysninger, blot fordi oplysningerne skal indhentes f. eks.

i en bank eller anden finansiel institution. Eventuelle bestemmelser om bankhemmelighed i intern lovgivning fritager således ikke et område for pligten til at udveksle oplysninger.

Udveksling af oplysninger kan ske på flere måder. Det kan for det første ske spontant. Hvis myndighederne i det ene af de to områder kommer i besiddelse af oplysninger, som vil være relevante for skatteansættelsen i det andet område, kan det førstnævnte område af egen drift fremsende oplysningerne til det andet. Det kan også ske efter anmodning. Hvis myndighederne i det ene område har brug for oplysninger, som myndighederne i de andet ligger inde med, kan den førstnævnte myndighed anmode den anden om de pågældende oplysninger. Endelig kan der ske en systematisk udveksling af oplysninger. De to områders myndigheder kan således aftale, at oplysninger af en given type altid fremsendes til den anden part.

Artikel 25. Bistand ved inddrivelse af skatter

Myndighederne i de to områder skal yde hinanden bistand ved inddrivelse af skattekrav. Dog skal myndighederne ikke iværksætte inddrivelsesforanstaltninger, som vil stride mod områdets lovgivning eller mod almene interesser. De skal heller ikke iværksætte inddrivelsesforanstaltninger, hvis det område, som ønsker skatterne inddrevet, ikke selv har truffet alle rimelige foranstaltninger til opkrævning eller sikring af skatterne, eller hvis de administrative byrder ikke står mål med de fordele, som myndighederne i det andet område ville opnå.

Artikel 26. Begrænsning af aftalefordele

Fra dansk side ønsker man generelt at sikre sig, at dobbeltbeskatningsaftaler ikke kan anvendes på utilsigtede måder. Der kan derfor i visse situationer være behov for, at der i aftalerne indsættes særlige bestemmelser der sikrer, at sådan utilsigtet anvendelse ikke kan finde sted.

Efter taiwanesisk lovgivning er det muligt at etablere såkaldte off-shore-banker. Herved forstås finansielle institutioner, som opererer på de internationale finansielle markeder, og som samtidig er afskåret fra at foretage transaktioner med personer eller selskaber, som er hjemmehørende på Taiwan. Sådanne off-shore-banker er fritaget for beskatning på Taiwan, og der opstår hermed behov for at sikre sig mod, at man gennem en sådan bank kan anvende aftalen utilsigtet.

Efter artikel 26, stk. 1, skal et område (Danmark) ikke nedsætte sin skat på renter og royalties, når disse betales til et selskab i det andet område (Taiwan), når dette andet selskab hovedsageligt oppebærer sin ind-

komst fra kilder uden for dette område ved at drive bank-, finansierings- eller forsikringsvirksomhed eller virksomhed som hovedkvarter, koordinationscenter el. lign., og sådan indkomst bliver beskattet betydeligt lavere (på Taiwan), end den ville være blevet, hvis indkomsten havde haft taiwanesisk kilde.

Efter stk. 2, gælder endvidere, at et område (Danmark) kan beskatte udbytter, renter og royalties efter sin interne lovgivning, når modtageren er et selskab eller anden juridisk person, som er hjemmehørende i det andet område (Taiwan), når mere end 50 pct. af kapitalen eller stemmerne i selskabet m.v. ejes eller kontrolleres af en person eller af forbundne selskaber m.v., som ikke er hjemmehørende i Danmark eller på Taiwan eller i et land, der er medlem af EU eller EØS. Det er også en betingelse, at udbytterne, renterne eller royaltybeløbene ikke ville have været omfattet af skattefritagelse eller nedsat beskatning, hvis de havde været betalt direkte til den person eller det/de selskab(er), som kontrollerer det selskab, der modtager de pågældende renter, udbytter eller royaltybeløb.

Formålet med denne bestemmelse er at hindre, at Taiwan anvendes som en skattefri »gennemgangslejr« for betalinger mellem et dansk selskab og en eller flere personer hjemmehørende i et land, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsaftale med. Det bemærkes, at udbytter fra et dansk datterselskab til et udenlands moderselskab efter intern lovgivning i Danmark ikke beskattes, hvis skatten skal frafalde eller nedsættes efter en dobbeltbeskatningsaftale.

Stk. 3 indeholder en generelt formuleret bestemmelse om, at personer, som er hjemmehørende i et af

de to områder, ikke er berettiget til nogen form for nedsættelse eller fritagelse for beskatning i det andet område i medfør af aftalen, hvis hovedformålet eller et af hovedformålene for den pågældende eller personer knyttet til den pågældende var at opnå fordele i medfør af aftalen. I stk. 4 defineres udtrykket »forbundne selskaber, fonde eller interessentskaber eller andre juridiske personer«.

Artikel 27. Ikrafttræden

De to organisationer skal skriftligt underrette hinanden om, at de juridiske betingelser for aftalens ikrafttræden er opfyldt i deres respektive områder. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er endeligt vedtaget. Aftalen træder i kraft, når begge organisationer har givet underretning, og aftalen finder anvendelse fra og med det næstfølgende indkomstår.

Artikel 28. Opsigelse

Aftalen har virkning på ubestemt tid, men den kan af de to organisationer efter fem år opsiges med et varsel på seks måneder til udgangen af et kalenderår.

Til § 2

Efter *lovforslagets* § 2 fastsætter skatteministeren tidspunktet for lovens ikrafttrædelse. Loven vil blive sat i kraft, når betingelserne i aftalens artikel 27, stk. 1, er opfyldt.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet skattespørgsmål hører under det færøske og det grønlandske hjemmestyres kompetence.

Til lovforslag nr. L 43. Skriftlig fremsættelse (27. oktober 2005)

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om anvendelse af dobbeltbeskatningsaftale indgået mellem de danske erhvervsorganisationers kontor i Taipei og Taipeis repræsentationskontor i Danmark

(Lovforslag nr. L 43).

Regeringen ønsker at gøre det muligt for de danske myndigheder at anvende den dobbeltbeskatningsaftale, som den 30. august 2005 blev indgået mellem de danske erhvervsorganisationers kontor i Taipei og Taipeis repræsentationskontor i Danmark. Med denne aftale etableres et arrangement, hvorefter danske virksomheder med aktiviteter på Taiwan og taiwanesiske virksomheder med aktiviteter i Danmark stilles på samme måde, som hvis der havde eksisteret en dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Taiwan.

Danmark følger i lighed med de fleste lande en ét-Kinapolitik. Dette betyder, at Danmark anerkender Folkerepublikken Kina og ikke Taiwan. Ét-Kinapolitikken ligger fast. Den foreliggende aftale berører ikke ét-Kinapolitikken og kan ikke udlægges som en direkte eller indirekte ændring heraf.

De økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem virksomheder i Danmark og på Taiwan er af en sådan karakter, at det vil være ønskeligt, at de skattemæssige forhold kunne reguleres på samme måde, som det ville kunne ske i en dobbeltbeskatningsaftale. Andre lande, der ligesom Danmark anerkender Folkerepublikken Kina, har på tilsvarende måde fundet behov for at kunne regulere de skattemæssige forhold over for taiwanesiske samhandelspartnere. Disse lande har valgt den praktiske løsning, at, at man har ladet erhvervsorganisationer o. lign. indgå aftaler med tilsvarende organisationer på Taiwan, hvorefter det er blevet gjort muligt for de pågældende landes skattemyndigheder at administrere og efterleve aftalerne på samme måde, som havde der været tale om almindelige dobbeltbeskatningsaftaler.

Den foreliggende aftale er udformet efter samme model som de almindelige dobbeltbeskatningsaftaler. Ordlyden er dog tilpasset efter det særlige forhold, at aftalen ikke indgås mellem to stater, men mellem to private organisationer.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.